

I. E. Rubin:

Velikonočna.

In videl sem boga-človeka
razpetega na težki križ:
pod njim globoko temno brezno,
nad njim v višavah paradiž.

In kri je po vsej zemlji tekla,
iz ran ves svet je krvavel,
da zemlja vsa je onemela
in cvet na nji je ovenel.

Dve palmi sta ob križu rastle
kot dvoje v zrak molečih rok,
in dvigali sta se nad križem
visoko pod nebes obok.

In skale kakor v bolečini
so pod gorami pokale,
in burje so prek polj bežale
kot da bi duše jokale.

In v žalosti je solnce potemnelo,
tema pokrila zemljo je okrog,
in skale so od groze vztrepetale —
z višav molče je gledal sina Bog.

